

A nyaralásnak közhelyesen többféle módja, helye és ideje van – az egyik ilyen az ún. autós kirándulás, vagyis road trip, ami nagyvonalakban azt jelenti, hogy másod- vagy többedmagaddal autóval a nyakadba veszed a világot, mész és látsz.

Az itthoni tervezés abból áll, hogy elkészül egy hozzávetőleges költségvetés, megtervezzük az utazás időtartamát és útvonalát.

Listázzuk a szükséges dolgokat (sátor, hálósákok, ruha, elemlámpa, útikönyvek, kempingasztal, ülőalkalmatosság, fényképezőgép, látcső, térkép, stb.), esetleg megvásároljuk. A részletes térkép nagyon fontos – amennyiben nem akarunk a gps-szel bíbelődni – hátránya, hogy a vezető melletti ülésen levőnek mindig magánál kell tartania.

Hegyek és tengerek, régi történetek

Útvonalunk Ausztrián át vezetett a Dolomitokba, onnan a Garda-tó környékére, majd a Pó síkságán keresztül, a vidéki Olaszországot átszelve Genován keresztül mentünk a Liguriai tengerpartra, a road trip pedig Monacón át a Francia Riviérára érve csúcsosodott ki. Ebben az írásban nem a látnivalókkal, hanem magával az utazással és a körülményekkel foglalkozunk.

A holland kempingek és a pottyantós budik

A road trip lényege az is lenne, hogy az ember elkerüli az autópályákat – keveset látni róluk –, egy vidéki osztrák autóút vagy a hegyeket átszelő kis olasz utak sokkal vagányabbak. Akkor állsz meg, amikor akarsz, ott alszol, ahol kempinget találsz.

Praktikusnak kell lenni, kevés kaja és sok víz mindig legyen a kocsiban, akárcsak tartalék üzemanyag. Számolj azzal, hogy néha az út szélén pisilsz, de arra is, hogy bármikor lehuppanhatsz egy vidéki kávézó asztalához.

Viselkedés, nyelvtudás, kaja

Nem úgy a francia – egyenesen jólesik neki, ha franciául szólalsz meg, egyből kedvesek lesznek, angolul nem feltétlenül tudnak jól még a recepción sem. Olaszországban a legdrágább

az üzemanyag, tehát előtte és utána tankolj – az osztrák és a francia kutaknál nem sokkal drágább a benzin vagy a gázolaj, mint Romániában.

Az olasz beszédet és feliratokat a román nyelvtudásodnál fogva szinte érted, még a beszélt nyelvet is – a benzinkutak szinte mind automaták, ezért is érdemes kerülni őket.

Amikor turistaáradatban vagy, mindig figyelj a melletted levőkre – ne feledd, hogy ő is látni jött, nem feltétlenül a te hátadat bámulná percekig.

A cigarettázásból nem csinálnak akkora problémát, mint újabban Magyarországon: a kocsmák általában utcára nyílnak és a teraszokon mindenütt van hamutartó. A kempingekben mindenütt szelektív a hulladékgyűjtés, tehát a konzervdobozt külön kell tenni a borosüvegtől – ahogy nálunk is kéne.

Ha már a kajáról szó került: Olaszországban a pizzát illik megkóstolni, a nemzetközi kavalkád-városnak számító Nizzában a keleti kebabot, de a legpraktikusabb, ha olcsó szupermarketben vásárolsz. A lemondásnak van előnye is, mert annak a pénznek a töredékéből lehet jó, de nem meleg kaját venni, mint amit egy étteremben hagynál.

Francia- és Olaszországban ajánlatos helyi bort venni – olcsón, 2-3 euróért, de ez nem azt jelenti, hogy a minősége rossz volna. Sőt! Ne lepődj meg azon, ha az egyik bortermő vidék éppen ott van két dombbal a kemping alatt vagy a tó túlsó partján – pl. Bardolino a Garda-tó keleti partján van.

Nagy a választék a habzóborokból is, az olaszok ezt Frizzante felirattal jelzik, Dél-Franciaországban is mindenütt kapni a főleg északon népszerű cidré nevű habzó, pezsgő almabort.

Azzal is mindig számolni kell, hogy az olaszok és a franciák a déli órákban nem dolgoznak, hanem sziesztáznak – ennek hátránya, hogy egy tipikusan olasz és nem feltétlenül turisták által

ellepett városban, mint pl. Trento ilyenkor csak a fagyizók és a kávézók vannak nyitva. Vagy még azok sem.

„Mély-olaszország”, avagy grappa a refugio-ban

A vidéki Olaszországot azért is érdemes nem autópályán átszelni, mert olyan képeket láthatsz, hogy az emberek dolgoznak, vagy mini Fiatban, szalmakalapban, cigivel a szájukban fordulnak ki a bekötőútról.

A turistákkal teli Veronában pedig olyannal is szembesülhetsz szieszta-időben, hogy a Júlia szülőházánál (ennek erkélyén hangzott el állítólag az „Ó, Rómeó, miért vagy te Rómeó?” kérdés) elméletileg biztonsági szolgálatot teljesítő fiatalember olyan ordenáre hangnemben és olyan hangosan beszél telefonon románul, hogy nem csodálkozol azon, hogy errefelé gyakorlatilag mindenki utálja a románokat...

A Nizza és Antibes közötti gyönyörű tengerparton pedig mindenki civilizáltan fürdik, iszogat,

eszik, pihen, de két laşi megyei autóból hangosan szól a zene, körülötte sötét arcú emberek hangoskodnak, kiabálnak.

Az Appeninek szerpentinjein ilyet nem látsz – olyat viszont igen a Montebruno nevű ízléses hegyi falucskában, hogy déli órákban az emberek isszák a grappát a kocsmában, hangosan beszélnek, mint a Fellini-filmekben, viszont valahogy jól érzed magad közöttük.

Hogyan igyunk bort a kavicsos tengerparton?

A Cote D'Azur nagyjából Nizzától Saint Tropez-ig tart, a Nizza és Antibes közötti több tíz kilométeres összefüggő tengerpart kavicsos – lapos köveken ülsz vagy fekszel, nem mindig kényelmes, s a műanyagpohárba kitöltött bor úgy marad állva, ha körberakod a kövekkel.

Nem lopnak, de azért nem árt, ha egyvalaki marad a cuccok mellett, mert sosem lehet tudni. Azt se árt tudni, hogy Antibes mellett ha gyalog kimész Biot-ba, akkor húsz perc alatt egy teljesen más világban találod magad – ide nyúlik le Provence a maga jellegzetes házaival,

boráival és kis utcácskáival. A helyiek itt is előzékenyek, a turizmus jelentős bevételt hoz nekik.

Az üdülővárosokban autóval gyakorlatilag lépésben tudsz haladni, a turisták nem csak az átjárókon vágják át, a hegyekben pedig motorosok előznek (számukra) életveszélyesen, mindenütt rengeteg a kerékpáros. A road trip elemei ők is, mert figyelniük kell rájuk is ugyanúgy, ahogy mindenre. Mert ezért mentünk.